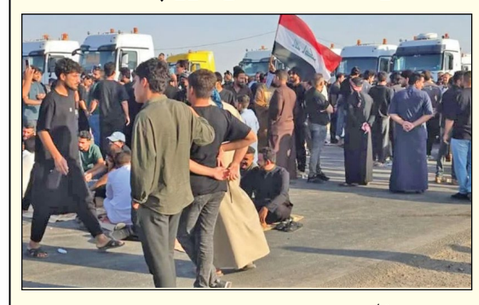

۵۰ موتورسوار مسلح در نیجریه مردم را در خیابان به گلوله بستند

شمال شرق نیجریه شاهد یک جنایت هولناک علیه مردم بی‌گناه کوچه و بازار بود. ۵۰ موتور سوار مسلح به روی مردم آتش گشودند و ده‌ها نفر را به خاک و خون کشیدند.

طبق گزارش‌هایی که طی دو روز گذشته منتشر شده است، مهاجمان موتورسوار اندکی پس از پایان مراسم نماز جماعت که در ایالت «تارابا» واقع در شمال شرق نیجریه برگزار شده بود، به مردم حمله کرده و آنها را به گلوله بستند. ساکنان محلی در گفت‌وگو با «فرانس پرس» گفته‌اند، دست‌کم ۲۰ جسد را دیده‌اند اما عفو بین‌الملل معتقد است شمار تلفات حداقل ۴۰ نفر است چرا که یکی از مقامات این سازمان در مراسم خاکسپاری شرکت کرده و اجساد را دیده است. یکی از مقامات محلی هم گفته است که حدود ۵۰ موتورسوار (هر موتور دو راکب) وارد روستا شده و بلافاصله به سوی مردم شلیک کردند. آنها سپس وارد فروشگاه‌ها شده و شروع به غارت پول، مواد غذایی و سایر اقلام کردند. برخی نیز پیاده شده و موتورهای مردم را برداشته و با خود بردند. این منطقه محل جولان راهزنان است.

کیهان

اسقف‌نشین نیویورک به قربانیان جنسی خود خسارت می‌دهد

اسقف‌نشین کاتولیک نیویورک برای مختومه کردن پرونده‌های سوءاستفاده جنسی کشیش‌ها، با پرداخت ۸۰۰ میلیون دلار غرامت به حدود ۱۳۰۰ قربانی توافق کرده است.

اسقف‌نشین کاتولیک نیویورک با بازماندگان سوءاستفاده جنسی کشیش‌ها برای پرداخت ۸۰۰ میلیون دلار غرامت به حدود ۱۳۰۰ شاکی به توافق رسیده است. این توافق یکی از بزرگ‌ترین توافق‌های مالی در پرونده‌های آزار جنسی کلیسا در آمریکاست و از نظر مبلغ، پس از توافق ۸۸۰ میلیون دلاری اسقف‌نشین لس‌آنجلس در سال ۲۰۲۴ قرار می‌گیرد. اسقف‌نشین همچنین متعهد شد اسناد مربوط به مجرمان جنسی در کلیسا را منتشر کند. به گزارش شفقنا به نقل از ان‌پی‌آر، بازماندگان نیز می‌توانند برای دریافت غرامت بیشتر علیه بیمه‌گران کلیسا اقامه دعوی کنند، اقدامی که در عین حال مانع ورشکستگی اسقف‌نشین می‌شود. کلیسای کاتولیک در سال‌های اخیر، در پی تصویب قوانینی در نیویورک و دیگر ایالت‌ها برای رسیدگی به پرونده‌های قدیمی سوءاستفاده جنسی از کودکان، میلیاردها دلار غرامت پرداخت کرده است.

دوشنبه ٤ آبان ۱٤۰۵ ☐ ۱۵ جمادی‌الاول ۱٤٤۸ ☐ ۲۶ اکتبر ۲۰۲۶ ☐ شماره ۲٤۲۷۰

اذان ظهر: ۱۱/٤۸، اذان مغرب: ۱۷/۳٤، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۰۶، اذان صبح(فردا): ٤/۵۷، طلوع آفتاب(فردا):۶/۲۱

گزارش خبری تحلیلی کیهان

تظاهرات مردم خشمگین عراق به نفع ایران و علیه بسته شدن مرز چذابه

سرویس خارجی-

ده‌ها نفر از شهروندان استان میسان عراق در اعتراض به تصمیم دولت این کشور برای بستن گذرگاه مرزی شیب با ایران (چذابه)، تظاهرات کردند و مسیر اصلی منتهی به شرکت‌های نفتی این استان را مسدود کردند.

از ژرفای تاریخ مشترک دو سرزمین کهن که رودخانه‌های دجله و فرات و کارون چون رگ‌های حیاتی آن‌ها را به هم پیوند داده‌اند، پیوندی پدید آمده که فراتر از مرزهای سیاسی و فراز و نشیب‌های قدرت بوده است، پیوندی که از روزگاران هخامنشیان و اشکانیان تا عصر اسلامی، از زیارتگاه‌های نجف و کربلا تا بازارهای مشترک مرزی، از زبان و ادب مشترک تا آیین‌های مذهبی یکسان، همواره جریان داشته و حتی در سخت‌ترین روزهای جنگ و جدایی نیز ریشه در جان مردم این دو سرزمین نگاه داشته است. در چنین فضائی یک جوان تاجر که به طور اتفاقی در عراق به قدرت رسیده، تحت فشار آمریکا قصد کرده روابط این دو کشور تاریخی را تحت تاثیر قرار بدهد! امری که از سوی مردم عراق تحمل نشد.

تظاهرات در اعتراض به بستن گذرگاه

به گزارش فارس، ده‌ها نفر از شهروندان استان میسان عراق روز یکشنبه، در اعتراض به تصمیم دولت عراق (بخوانید ترامپ) برای بستن گذرگاه مرزی شیب (گذرگاه مقابل چذابه) با ایران، مسیر اصلی منتهی به شرکت‌های نفتی را مسدود کردند. آن‌ها این تصمیم را در راستای تن دادن دولت عراق به اعمال فشارهای آمریکا تلقی کردند. خبرنگار شفق‌نیوز گزارش داد که معترضان جاده مهم «بازرگان» را که برای فعالیت شرکت‌های نفتی این استان اهمیت دارد، بستند و با سر دادن شعارهایی خواستار لغو این تصمیم شدند. این تجمع در حالی برگزار شد که نیروهای امنیتی به‌طور گسترده در اطراف محل تظاهرات مستقر شده بودند. پس از اتخاذ این تصمیم، بازارهای استان میسان شاهد افزایش شدید قیمت سبزیجات و میوه‌ها بوده‌اند. این وضعیت موجب شد شماری از شهروندان در شبکه‌های اجتماعی خواستار بازگشایی مجدد گذرگاه و ازسرگیری مبادلات تجاری شوند. دولت عراق در راستای تن دادن به اعمال فشارهای آمریکا در ۲۰ اکتبر جاری (۲۸ مهر) تصمیم گرفت گذرگاه مرزی شیب را تا اطلاع ثانوی ببندند.

تظاهرات در بغداد

خبر دیگر از عراق آن‌که همزمان با اتخاذ تدابیر امنیتی سختگیرانه در منطقه «باب الشرقی» بغداد و استقرار نیروهای پلیس در میدان تحریر، بیش از یک هزار تظاهرکننده به مناسبت هفتمین سالگرد اعتراضات ماه اکتبر در عراق، در میدان تحریر بغداد تجمع کردند. تجمع کنندگان در میدان تحریر در حالی که پرچم‌های عراق را در دست داشتند، شعارهایی در بزرگداشت اعتراضاتی سر دادند که در سال ۲۰۱۹ انجام شد و از آن به‌عنوان یکی از گسترده‌ترین موج‌های اعتراضی در تاریخ معاصر عراق یاد می‌شود. نیروهای امنیتی مستقر در میدان تحریر میان معترضان آب توزیع کردند. همچنین، در این میدان میان معترضان و نیروهای امنیتی درگیری و تنش‌های محدودی رخ داد، اما جزئیات بیشتری درباره این برخوردها منتشر نشده است. پیش‌تر، فرماندهی عملیات بغداد از اتخاذ تدابیری برای سازماندهی تظاهرات و تأمین امنیت منطقه خبر داده بود. این اقدامات شامل ممنوعیت تردد موتورسیکلت‌ها و خودروهای سه‌چرخ بود. با این حال، مسیرها و ورودی‌های منتهی به میدان تحریر برای عبور عابران پیاده و تردد خودروها باز نگه داشته شدند.

بیانیه مقاومت در حمایت از ایران

همچنین از عراق خبر می‌رسد که مقاومت اسلامی عراق بیانیه مهمی منتشر کرد. در این بیانیه آمده است که «در شرایط پیچیده‌ای که کشور و منطقه با آن روبه‌روست و در سایه ادامه جنایات دشمن صهیونیستی-آمریکایی علیه فرزندان امت اسلامی، بر نکات زیر تأکید می‌کنیم: اولاً، ادامه تجاوز دشمن آمریکایی به حاکمیت عراق و شانه خالی کردن از تعهدات اعلام‌شده خود در قبال دولت؛ به‌طوری که ۱۷۱ مورد نقض هوائی مستند توسط هواپیماهای جنگی و جاسوسی ثبت شده است. این امر نقض آشکار توافق‌نامه‌های منعقد شده و تعهدات ناشی از آن و تخلف واضح از وظایفی است که بر همه طرف‌ها تحمیل می‌شود؛ امری که دولت را در برابر یک تعهد اخلاقی برای صراحت و شفاف‌سازی با ملت عراق درباره حقیقت آنچه می‌گذرد قرار می‌دهد. دو: تصمیمات مربوط به بسته شدن فرودگاه‌ها و گذرگاه‌های مرزی با جمهوری اسلامی ایران، تصمیماتی وابسته به اراده و دیکته‌های آمریکا هستند. در سایه تداوم این نقض‌ها و تجاوز به تصمیم ملی، سخن گفتن از تکمیل حاکمیت ملی توهین به کرامت و اراده آزاد فرزندان ملت ماست. چگونه می‌توان از حاکمیت دولتی سخن گفت که تصمیماتش از خارج محدود می‌شود و این امر سلطه آمریکا را تثبیت و نفوذ آن را به قیمت استقلال تصمیم ملی تقویت می‌کند؟ سوم: ایستادن در کنار جبهه حق در برابر نیروهای شر، وظیفه‌ای است که فطرت سلیم انسانی آن را تحمیل می‌کند. تجاوز صهیونیستی- آمریکایی که جمهوری اسلامی با آن روبه‌روست، بیانگر حقیقت جنگ میان اردوگاه حق و باطل است.»

اثر پروانه‌ای هرمز
اروپا در آتش، تورم و خشم

سرویس خارجی-

دامنه اعتراضات به شرایط اسفناک اقتصادی و سیاسی در فرانسه مدتی است به دیگر کشورهای اروپایی سرایت کرده و نیروهای امنیتی باوجود استفاده از سیاست «مشت آهنین» قادر به مهار مردم نیستند.

در حالی که دولت‌های غربی حامی اصلی تجاوز رژیم صهیونیستی و آمریکا به ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ (هشتم اسفند ۱۴۰۴) بوده‌اند، پیامدهای گوناگون این جنگ به ویژه پیامد اقتصادی آن با بسته شدن تنگه هرمز و جنگ یمن، اکنون دامن آنها را گرفته است. خیابان‌های فرانسه مدتهاست صحنه اعتراضات گسترده مردمی شده است. این اعتراضات گرچه در ابتدا با محوریت وضعیت نامطلوب مدارس، کمبود معلمان و افزایش هزینه‌های زندگی شکل گرفت، اما به سرعت به عرصه‌ای برای بیان نارضایتی‌های عمیق‌تر از نابرابری اقتصادی، عملکرد دولت و سیاست‌های امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه تبدیل شد. جان مرشایمر، استراتژیست مطرح آمریکایی تاکید دارد استراتژی موفق تهران در مسدودسازی تنگه هرمز پس از تجاوز آمریکا و رژیم اسرائیل باعث شد اکنون اقتصاد کشورهای غربی به شدت تحت فشار قرار بگیرد و این مسئله نارضایتی‌های گسترده را درپی داشته است.

در حقیقت اثر پروانه‌ای استراتژی ایران در تنگه هرمز اکنون به طور گسترده دامن غرب را گرفته است. اثر پروانه‌ای به مفهومی اشاره دارد که تغییرات کوچک در یک بخش از یک سامانه می‌توانند، در شرایط مشخص، پیامدهایی بزرگ و پیش‌بینی‌ناپذیر در بخش‌های دیگر ایجاد کنند. استفاده از این مفهوم در تحلیل ژئوپلیتیک نشان می‌دهد در یک نظام به هم پیوسته، پیامدهای یک رویداد ممکن است از محدوده جغرافیایی اولیه آن فراتر برود. تنگه استراتژیک هرمز و صدالبته باب‌المندب نمونه‌ای روشن از چنین پیوندی است. اکنون بازارهای جهانی انرژی، شرکت‌های کشتیرانی، صنایع اروپایی و مصرف‌کنندگان در کشورهای مختلف به طور مستقیم یا غیرمستقیم از امنیت این مسیر تاثیر می‌پذیرند.

۹۲۰ هزار فرانسوی خشمگین

وزارت کشور فرانسه با اشاره گستردگی اعتراضات، شمار شرکت‌کنندگان در تظاهرات روز شنبه را ۴۱۰ هزار نفر در سراسر کشور از جمله ۱۱۰ هزار نفر در پاریس اعلام کرد. با این حال، کنفدراسیون کار فرانسه، یکی از بزرگ‌ترین اتحادیه‌های کارگری این کشور آمار شرکت‌کنندگان را نزدیک به دو برابر ارقام رسمی برآورد کرده است. طی اعتراضات اخیر صدها هزار نفر از جمله دانش‌آموزان، معلمان،پرستاران، فعالان محیط زیست و نمایندگان اتحادیه‌های کارگری حضور داشتند. این تظاهرات در ساعات پایانی شب با مداخله پلیس و استفاده از گاز اشک‌آور و ماشین‌های آب‌پاش به خشونت کشیده شد. مقام‌های فرانسوی از بازداشت نزدیک به هزار نفر دیگر در سراسر کشور طی تظاهرات روز شنبه خبر دادند که با این حساب شمار کل بازداشتی‌ها از ۲۰۰۰ نفر فراتر رفت. شعارهای معترضان نیز از ابعاد سیاسی این نارضایتی حکایت داشت. در میان جمعیت، شعارهایی علیه ثروت‌اندوزی میلیاردرها، در حمایت از مبارزه با فاشیسم و در مخالفت با دولت مکرون شنیده می‌شد. برخی معترضان نیز خواستار استعفای رئیس‌جمهور فرانسه شدند.

از تنگه هرمز تا سفره اروپایی‌ها

تنگه هرمز یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های راهبردی اقتصاد جهانی است. بیش از یک پنجم تجارت انرژی جهان و مقادیر مهمی از گاز طبیعی مایع از مسیر این تنگه عبور می‌کند. از این رو، هرگونه اختلال جدی در انتقال انرژی از خلیج‌فارس می‌تواند قیمت نفت و گاز، هزینه حمل و نقل، مخارج تولید و در نهایت قیمت کالاها و خدمات را تحت تاثیر قرار دهد. ایران طی جنگ اخیر برای مقابله با متجاوزان، استراتژی نامتقارنی را در پیش گرفت که در نهایت به کنترل کامل تنگه هرمز و بسته شدن این باریکه منجر شد که بهای انرژی را به شدت افزایش داد. اقتصادهای اروپایی با وجود برخورداری از زیرساخت‌های صنعتی پیشرفته و تلاش برای تنوع بخشی به منابع انرژی، همچنان از نوسانات بازار جهانی نفت و گاز تاثیر می‌پذیرند و این مسئله تنها به گران‌تر شدن بنزین در جایگاه‌های سوخت محدود نمی‌شود. انرژی یکی از نهاده‌های اساسی تولید است و افزایش هزینه آن می‌تواند به بخش‌های مختلف اقتصاد، از صنایع پتروشیمی و حمل‌ونقل گرفته تا کشاورزی، صنایع غذایی و خدمات سرایت کند.

هنگامی که بنگاه‌های اقتصادی با افزایش هزینه‌های تولید مواجه می‌شوند، بخشی از این هزینه‌ها را به مصرف‌کنندگان منتقل می‌کنند و این امر به معنای کاهش قدرت خرید خانوارها و فشار بیشتر بر اقشار کم‌درآمد است.

یکی از ویژگی‌های سیاست خارجی قدرت‌های بزرگ، تلاش برای انتقال هزینه‌های استراتژیک به رقیب و کاهش هزینه‌های تحمیل‌شده بر خود است. با این حال، تجربه جنگ با ایران نشان داد این محاسبه همیشه مطابق انتظار پیش نمی‌رود. دولت‌های غربی در سال‌های گذشته از تحریم‌ها، فشارهای دیپلماتیک و اقدامات نظامی علیه ایران حمایت کرده‌اند. کشورهای اروپایی که از حامیان اصلی تحریم‌های آمریکا علیه ایران و مدافع جنایات صهیونیست‌ها بودند، اکنون گرفتار تبعات بسته شدن تنگه هرمز و خشم عمومی شهروندانشان به دلیل افزایش تورم هستند.

خیابان‌های پاریس؛ زنگ خطر برای دولت‌های اروپایی

اعتراضات اخیر فرانسه، در کنار نارضایتی‌های اقتصادی و اجتماعی در دیگر کشورهای اروپایی، بار دیگر شکاف میان وعده‌های سیاسی دولت‌ها و مطالبات روزمره بخش‌هایی از جامعه را آشکار کرده است. اکنون علاوه‌بر فرانسه، کشورهای دیگری از جمله ایتالیا، اسپانیا، پرتغال، بلژیک و آلبانی نیز شاهد تظاهرات گسترده با محوریت مشکلات اقتصادی، بحران مسکن، وضعیت خدمات عمومی و اعتراض به سیاست‌های دولت‌ها هستند.

تنها در ایتالیا، در جریان اعتراضات روز شنبه هزاران نفر در شهرهایی همچون رم، میلان، تورین، ناپل، بولونیا و فلورانس به خیابان‌ها آمدند. مقامات ایتالیایی از بازداشت ۳۷۱ نفر طی اعتراضات اخیر خبر داد. معترضان علاوه بر افزایش هزینه‌های زندگی، به سیاست‌های دولت جورجیا ملونی، افزایش مخارج نظامی و مشارکت ایتالیا در منازعات خارجی اعتراض داشتند. در برخی شهرها نیز درگیری‌هایی میان معترضان و نیروهای امنیتی رخ داد. در اسپانیا، بحران مسکن و گرانی سوخت به یکی از کانون‌های اصلی اعتراضات تبدیل شده است. در مادرید و برخی شهرهای دیگر معترضان با برپایی چادر و تجمع در فضاهای عمومی، خواستار مهار افزایش اجاره‌بها و فراهم شدن امکان دسترسی شهروندان به مسکن مناسب شده‌اند. همزمان اعتراضات معلمان اسپانیایی نیز با مطالباتی همچون افزایش دستمزدها و کاهش تراکم کلاس‌های درس ادامه دارد. در پرتغال نیز هزاران نفر در تجمعات اخیر خواستار افزایش دستمزدها و مستمری‌ها و اتخاذ سیاست‌هایی برای مقابله با گرانی و بحران مسکن شده‌اند.

در آلبانی نیز اعتراضات علیه فساد و عملکرد دولت با مشارکت دانشجویان و دیگر گروه‌های اجتماعی همراه شده است. در بلژیک، دانش‌آموزان و دانشجویان نسبت به وضعیت نظام آموزشی اعتراض کرده‌اند. گزارش‌های منتشر شده نشان می‌دهد که اگرچه مطالبات معترضان در کشورهای مختلف یکسان نیست، افزایش هزینه‌های زندگی، گرانی سوخت، دشواری تامین مسکن، نگرانی درباره آینده شغلی جوانان و نارضایتی از عملکرد دولت‌ها از مهم‌ترین زمینه‌های مشترک این اعتراضات به شمار می‌روند.

شکست سیاست فشار بر ایران و هزینه‌های راهبردی غرب

اندیشمندان برجسته رئالیست همواره بر توجه به محدودیت قدرت نظامی و تبدیل برتری تسلیحاتی به پیروزی سیاسی تاکید دارند. جمهوری اسلامی ایران با اتکا به‌موقعیت ژئوپلیتیکی، ظرفیت‌های دفاعی و ابزارهای بازدارندگی خود توانست هزینه‌های ماجراجویی نظامی متجاوزان را افزایش داده و محاسبات طرف مقابل را با چالش مواجه کند. در حالی که هدف واشنگتن و تل‌آویو از جنگ تحمیل اراده سیاسی خود به ایران و تضعیف توان راهبردی جمهوری اسلامی بود، استراتژی موفق تهران در کنترل تنگه هرمز علاوه‌بر متجاوزان، حامیان اروپایی آنها را نیز اکنون با مشکلات جدی مواجه ساخته است. با افزایش هزینه انرژی و تشدید اختلال در عرضه جهانی نفت، فشار بیشتری بر خانوارها و صنایع اروپایی وارد شده و این مسئله در کنار بحران مسکن، نابرابری و نارضایتی از خدمات عمومی، ظرفیت تشدید اعتراضات را در اروپا به همراه داشته است. جمهوری اسلامی ایران با استراتژی هوشمندانه خود توانست مانع تحقق اهداف اصلی طرف مقابل شود و در عین حال هزینه‌های راهبردی جنگ را برای آمریکا و متحدانش افزایش دهد. کشورهای اروپایی که در اعمال تحریم‌ها علیه ایران برای آمریکا خوش‌رقصی می‌کردند، اکنون خود شاهد تبعات مخرب این جنگ هستند.

نتانیاهو منفور، حتی در سرزمین‌های اشغالی

صهیونیست‌ها در آستانه انتخابات علیه نتانیاهو به خیابان‌ها ریخته‌اند

ده‌ها هزار صهیونیست خشمگین با حضور در خیابان‌های تل‌آویو به بی‌کفایتی نتانیاهو اعتراض کردند و خواستار محاکمه او به خاطر ناتوانی در جلوگیری از وقوع عملیات ۷ اکتبر فلسطینی‌ها شدند.

در آستانه انتخابات کنست، هزاران نفر از ساکنان سرزمین‌های اشغالی جمعه شب با حضور در خیابان‌های تل‌آویو علیه بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر این رژیم شعار داده و خواستار تغییر دولت و تشکیل کمیته تحقیق مستقل درباره شکست‌های امنیتی منتهی به عملیات هفتم اکتبر ۲۰۲۳ شدند. منابع صهیونیست می‌گویند اعتراضات گسترده در تل‌آویو نشان می‌دهد شکاف‌های سیاسی و اجتماعی درون سرزمین‌های اشغالی اکنون به اوج خود رسیده است.

در حالی که انتخابات کنست قرار است ۵آبان ماه (فردا) برگزار شود، معترضان نتانیاهو را نخست‌وزیری بی‌کفایت خواندند. تظاهرکنندگان با حمل دست‌نوشته‌های اعتراضی، نتانیاهو را دروغگو خوانده و خواستار رسیدگی به پرونده فساد وی از سوی مقامات قضائی نیز شدند. همچنین یکی از خواسته‌های اصلی آنها، تحقیقات مستقل درباره شکست‌های امنیتی رژیم صهیونیستی در جریان عملیات هفتم اکتبر ۲۰۲۳ بود زیرا این عملیات ضربه‌ای بی‌سابقه به ادعای شکست‌ناپذیری دستگاه‌های اطلاعاتی و نظامی این رژیم وارد کرد. با آنکه ۳ سال از عملیات هفتم اکتبر می‌گذرد، نتانیاهو بارها مانع از تحقیقات مستقل در این زمینه شده است. مخالفان بر این باورند کابینه افراطی نتانیاهو برای جلوگیری از رسوایی‌های احتمالی در روند تحقیقات سنگ‌اندازی می‌کند. نشریه صهیونیستی هاآرتص پیش‌تر گزارش داده بود ارتش رژیم صهیونیستی طی هفتم اکتبر دستورالعمل هانیبال را اجرائی کرده است. براساس این دستورالعمل، نظامیان صهیونیست می‌توانند برای جلوگیری از اسارت صهیونیست‌ها به دست فلسطینیان، آنها را به طور مستقیم هدف قرار دهند!

تداوم جنایات در غزه

همزمان با تشدید اعتراضات در اراضی اشغالی، حملات نظامی رژیم صهیونیستی به نوار غزه نیز همچنان قربانی می‌گیرد. در جدیدترین موج توحش‌ها، دست‌کم دو فلسطینی در حملات صهیونیست‌ها به غزه به شهادت رسیدند. در میان قربانیان، دختر بچه‌ای هشت ساله قرار دارد که بر اثر تیراندازی مستقیم نظامیان صهیونیست در مرکز دیرالبلح به شهادت رسید. یک فلسطینی دیگر نیز در حمله ارتش رژیم اسرائیل در شرق دیرالبلح شهید شد. همچنین، حمله پهپادی رژیم صهیونیستی به تجمعی در محوطه یک دانشگاه در غرب شهر غزه چندین مجروح برجای گذاشته که حال برخی از آنان وخیم گزارش شده است. دست‌کم ۵ فلسطینی دیروز طی عملیات صهیونیست‌ها به شهادت رسیدند.

منابع محلی می‌گویند زیرساخت‌های حیاتی غزه، مراکز آموزشی و محیط‌های غیرنظامی همچنان در معرض آسیب‌های ناشی از عملیات نظامی قرار دارند. تداوم این وضعیت، علاوه بر افزایش تلفات انسانی، چشم‌انداز بازگشت زندگی عادی به این منطقه را با دشواری‌های بیشتری مواجه می‌کند. وزارت آموزش غزه نیز اعلام کرده است در فاصله ۱۸ تا ۲۴ اکتبر (۲۶ مهر تا ۲ آبان) ۱۰ دانش‌آموز و یک معلم در حملات صهیونیست‌ها به غزه به شهادت رسیدند.

نیم میلیون فلسطینی در الخلیل تحت محاصره

در کرانه باختری نیز شرایط امنیتی و انسانی به شدت بحرانی گزارش می‌شود. بر اساس گزارش‌ها، نزدیک به نیم میلیون فلسطینی در شهر الخلیل و مناطق پیرامونی آن با محدودیت‌های شدید ناشی از محاصره و عملیات نظامی رژیم صهیونیستی مواجه شده‌اند. تخریب گسترده منازل و املاک در منطقه فرش الهواء، چهره این بخش از شهر را دگرگون کرده و نگرانی‌ها درباره گسترش عملیات مشابه در سایر مناطق الخلیل را افزایش داده است. گزارش‌ها حاکی از آن است که بیش از ۲۰۰ خانواده در جریان عملیات شبانه مجبور به ترک خانه‌های خود شده‌اند. همچنین، برخی منازل به زور اشغال و به مواضع نظامی تبدیل شده‌اند. شهرداری الخلیل برای اسکان موقت خانواده‌های آواره اقدام به ایجاد پناهگاه کرده و وزارت آموزش فلسطین نیز از مدارس خواسته است به دلیل حکومت نظامی و شدت محاصره این منطقه از سوی صهیونیست‌ها، برای دو روز آینده کودکان را در خانه نگه دارند.

در همین حال، انجمن اسرای فلسطین اعلام کرد نظامیان صهیونیست از روز جمعه تاکنون ۴۷ فلسطینی را بازداشت کرده‌اند. این نهاد همچنین گزارش داده است که از زمان اعمال محدودیت‌های شدید در الخلیل، حدود ۲۲۰۰ نفر به اجبار آواره شده‌اند. در میان آوارگان، ۱۲۷ کودک، ۸۱ زن باردار و صدها سالمند و بیمار مبتلا به بیماری‌های مزمن حضور دارند.

مقامات راستگرای صهیونیست به دنبال اجرای همان سیاست پاکسازی قومی در غزه این‌بار در کرانه باختری هستند. بتزالل اسموتریچ، وزیر دارایی این رژیم به تازگی خواستار تخریب خانه‌های بیشتری در منطقه الخلیل شد. بنیامین نتانیاهو وعده داده آنچه قرار است در کرانه باختری انجام شود اقدام قابل توجه خواهد بود. با نزدیک شدن به انتخابات کنست، راستگرایان برای جلب توجه صهیونیست‌های افراطی شعارهای پاکسازی کامل فلسطینیان از کرانه باختری را سرمی‌دهند. انحلال تشکیلات خودگردان فلسطین در کرانه باختری از جمله برنامه‌هایی است که مقامات صهیونیست طی روزهای اخیر بارها بر آن تاکید کرده‌اند. فارغ از اختلافات سیاسی میان احزاب مختلف صهیونیست، عدم تشکیل کشور مستقل فلسطین وجه مشترک تمامی آنهاست.

نگاه

امضای قانون پاتریوت و واقعیتی که هویدا شد

امین‌الاسلام تهرانی

بیست‌وششم اکتبر ۲۰۰۱ (۴ آبان ۱۳۸۰) روزی است که آمریکا نقاب آزادی را به‌طور رسمی کنار زد و چهره واقعی دولت امنیتی خود را به جهان نشان داد. جورج دبلیو بوش در کاخ سفید قانون پاتریوت را امضا کرد، قانونی که نام پرطمطراق «اتحاد و تقویت آمریکا با فراهم‌آوردن ابزارهای مناسب برای رهگیری و جلوگیری از تروریسم» را یدک می‌کشید، اما در باطن یکی از گسترده‌ترین حملات قانونی به آزادی‌های مدنی در تاریخ معاصر غرب بود. کمتر از دو ماه پس از حملات ۱۱ سپتامبر، کنگره و رئیس‌جمهور با شتابی مشکوک صدها صفحه قانون را تصویب کردند که عملاً دیوارهای حفاظتی قانون اساسی آمریکا را در برابر قدرت دولت فرو ریخت.

این قانون به سازمان‌های اطلاعاتی و پلیسی آمریکا اختیاراتی داد که پیش از آن حتی در دوران جنگ سرد نیز به این وسعت وجود نداشت. شنود بدون حکم قضائی واقعی، دسترسی به سوابق بانکی و پزشکی و کتابخانه‌ای شهروندان، ردیابی گسترده ارتباطات اینترنتی و تلفنی، و امکان بازداشت نامحدود افراد مظنون بدون ارائه مدارک کافی، همگی در قالب موادی چون بخش ۲۱۵ و مقررات مربوط به «جاسوسی رونده» قانونی شدند. دولت آمریکا دیگر نیازی نداشت برای شنود یک شهروند عادی، دلایل محکمه‌پسند ارائه دهد؛ کافی بود ادعای ارتباط با «تروریسم» مطرح شود تا حریم خصوصی میلیون‌ها نفر به سادگی نقض گردد.

پیامدهای این قانون خیلی زود آشکار شد. هزاران نفر، عمدتاً از جوامع مسلمان و عرب‌تبار، بدون اتهام مشخص بازداشت، بازجویی و در مواردی سال‌ها در مراکز مخفی نگهداری شدند. فرودگاه‌ها، مساجد، دانشگاه‌ها و محله‌های مهاجرنشین به میدان‌های آزمایش سیستم‌های نظارتی تبدیل شدند. برنامه‌های مخفی آژانس امنیت ملی (NSA) که بعدها ادوارد اسنودن افشا کرد، نشان داد که قانون پاتریوت تنها نقطه آغاز بود؛ دولت آمریکا عملاً تمام ارتباطات دیجیتال جهان را به تور انداخته و شهروندان خود را نیز از این دام مستثنی نکرده بود.

ریاکاری آمریکا در این ماجرا بیش از هر چیز آزاردهنده است. همان کشوری که دهه‌ها خود را پرچمدار آزادی بیان، حق حریم خصوصی و حکومت قانون معرفی می‌کرد، یک‌شبه همه این اصول را به بهانه امنیت قربانی کرد. واشنگتن که همواره دیگران را به نقض حقوق بشر متهم می‌کرد، حالا خودش بزرگ‌ترین ماشین نظارتی تاریخ را راه‌اندازی کرده بود. این تناقض آشکار، مشروعیت اخلاقی ادعای غرب درباره دموکراسی را به‌شدت مخدوش ساخت و نشان داد که وقتی پای منافع قدرت در میان باشد، آزادی‌های مدنی حتی در قلب به اصطلاح لیبرال‌ترین نظام‌های غربی نیز کالاهایی قابل معامله‌اند.

قانون پاتریوت تنها به مسلمانان محدود نماند. فعالان سیاسی، روزنامه‌نگاران، سازمان‌های غیرانتفاعی و حتی مخالفان جنگ عراق نیز در دام آن افتادند. جست‌وجوی کتاب‌های خاص در کتابخانه‌ها می‌توانست فرد را زیر نظر قرار دهد. شرکت‌های فناوری ملزم شدند داده‌های کاربران را در اختیار دولت بگذارند. فضای عمومی جامعه آمریکا به تدریج از ترس و خودسانسوری پر شد، فضائی که در آن شهروندان عادی می‌دانستند هر تماس تلفنی، هر ایمیل و هر جست‌وجوی اینترنتی ممکن است ثبت و بررسی شود.

جالب آن‌که این قانون با وجود انتقادهای اولیه، تقریباً بدون تغییر اساسی در دولت‌های بعدی نیز ادامه یافت. باراک اوباما که با شعار تغییر به قدرت رسیده بود، بسیاری از مفاد آن را تمدید کرد و حتی برخی برنامه‌های نظارتی را گسترش داد. تنها پس از افشاگری‌های اسنودن در ۲۰۱۳ بود که بخشی از افکار عمومی غرب به عمق فاجعه پی برد، اما حتی آن افشاگری‌ها نیز نتوانست ساختار اصلی این ماشین امنیتی را متوقف کند. قانون آزادی آمریکا که در سال‌های بعد تصویب شد، بیشتر ظاهری اصلاح‌طلبانه داشت تا تغییری بنیادین.

تأثیر قانون پاتریوت از مرزهای آمریکا فراتر رفت. بسیاری از کشورهای غربی و متحدان واشنگتن، به بهانه مبارزه با تروریسم، قوانین مشابهی تصویب کردند و الگوی آمریکایی نظارت انبوه را در پیش گرفتند. بدین ترتیب، آن‌چه در ۲۶ اکتبر ۲۰۰۱ (۴ آبان ۱۳۸۰) در واشنگتن آغاز شد، به استانداردی جهانی برای دولت‌های امنیتی تبدیل شد. جهان پس از آن روز، دیگر همان جهان پیش از آن نبود؛ حریم خصوصی شهروندان در مقیاس سیاره‌ای به کالایی بی‌ارزش تقلیل یافت.

امروز که بیش از دو دهه از آن امضای شوم می‌گذرد، میراث قانون پاتریوت همچنان زنده است. دوربین‌های مداربسته، الگوریتم‌های شناسایی چهره، جمع‌آوری کلان‌داده‌ها و همکاری شرکت‌های فناوری با سرویس‌های اطلاعاتی، همگی ادامه همان مسیری هستند که در پاییز ۲۰۰۱ گشوده شد. آمریکا با این قانون ثابت کرد که ترس، بهترین ابزار برای مشروعیت‌بخشیدن به قدرت بی‌حدوحصر دولت است و آزادی، فقط شعاری است که در روزهای آرامش بر زبان می‌آید.

گوانتانامو یکی از روشن‌ترین و شرم‌آورترین جلوه‌های همان منطقی بود که قانون پاتریوت در سال ۲۰۰۱ مشروعیت بخشید. کمتر از چند ماه پس از امضای این قانون، دولت بوش پایگاه نظامی آمریکا در خلیج گوانتانامو را به بازداشتگاهی تبدیل کرد که در آن صدها نفر، عمدتاً مسلمانان و افراد عرب‌تبار، بدون اتهام رسمی، بدون دسترسی واقعی به وکیل و بدون چشم‌انداز محاکمه عادلانه، سال‌ها زندانی شدند. همان اختیارات گسترده‌ای که در قالب «مبارزه با تروریسم» به سازمان‌های امنیتی داده شده بود، حالا به شکلی افراطی‌تر در سرزمینی خارج از حاکمیت قضائی عادی آمریکا به کار گرفته می‌شد: بازداشت نامحدود، بازجویی‌های خشن و انکار حقوق اولیه بشر. گوانتانامو نه یک استثنا، بلکه ادامه مستقیم همان مسیری بود که با بخش‌هایی چون بازداشت بدون حکم و شنود بدون نظارت قضائی آغاز شده بود.

این بازداشتگاه نشان داد که قانون پاتریوت تنها دیوارهای حریم خصوصی شهروندان آمریکایی را فرو نریخته بود، بلکه الگویی برای ایجاد فضاهای حقوقی خاکستری در سراسر جهان فراهم کرده بود. همان‌طور که برنامه‌های نظارتی NSA بعدها فاش شد، گوانتانامو نیز بخشی از شبکه‌ای بزرگ‌تر بود که در آن افراد می‌توانستند بدون اثبات جرم، برای سال‌ها یا حتی دهه‌ها در شرایط غیرانسانی نگهداری شوند. بسیاری از بازداشت‌شدگان پس از سال‌ها آزاد شدند بدون آن‌که هرگز متهم یا محاکمه شده باشند، واقعیتی که ثابت کرد ادعاهای امنیتی اغلب پوششی برای اعمال قدرت بی‌مهار بوده‌اند.

یادآوری سالروز امضای قانون پاتریوت، یادآوری لحظه‌ای است که غرب لیبرال نقاب از چهره برداشت و نشان داد که وقتی پای حفظ هژمونی و منافع استراتژیک در میان باشد، حاضر است عمیق‌ترین اصول اعلام‌شده خود را زیر پا بگذارد. این رویداد نه یک اشتباه گذرا، بلکه نقطه عطفی در تاریخ معاصر است که ماهیت واقعی قدرت آمریکایی را برملا کرد، قدرتی که امنیت را بهانه‌ای برای کنترل می‌سازد و آزادی را تنها تا جایی تحمل می‌کند که تهدیدی برای سلطه‌اش نباشد.

کیهان
روزنامه صبح
صاحب امتیاز: شرکت چاپ و انتشارات کیهان
(مؤسسه کیهان)
مدیر مسئول و سردبیر: حسین شریعتمداری
تلفن: ۳۵۲۰۰ و ۹-۳۳۱۱۰۲۵۱
کیهان و خوانندگان ۳ تا ۶ عصر: ۳۳۱۱۰۰۶۵
ارتباط با ما در پیامرسان‌های ایتا و بله:
@kayhannewspaper
صفحات وب: www.kayhan.ir
کد پستی: ۱۱۴۴۸۳۱۵۹۹
صندوق پستی: ۱۱۱۵۵/۳۶۳۱
تهران - خیابان فردوسی کوچه شهید شاهچراغی

یمن، عربستان را شخم زد / بلومبرگ: ارتش‌های عربی توخالی‌اند

سرویس خارجی-

نیروهای مسلح یمن در پاسخ به جنایات سعودی با هفت عملیات موشکی و پهپادی عمیق در خاک عربستان، فرودگاه‌ها و تأسیسات نفتی مهم ریاض را هدف قرار دادند؛ همزمان ستون‌نویس بلومبرگ نوشت ارتش‌های عربی با وجود هزینه‌های سرسام‌آور، توخالی و ناتوان از مهار یمنی‌ها هستند.

آنچه امروز در رویارویی یمن و عربستان مشاهده می‌شود بحران عمیق مشروعیت و کارآمدی در ساختار قدرت دولت‌های رانتی خلیج‌فارس است که ارتش‌های آن‌ها مجهز به پیشرفته‌ترین تسلیحات غربی است اما به علت فقدان پیوند اجتماعی با جامعه، وابستگی ساختاری به نیروهای خارجی و اولویت‌بخشی به حفظ رژیم‌های وابسته عربی به‌جای دفاع «ملی»، در برابر نیرویی که از حمایت مردمی و ایدئولوژی مقاومتی برخوردار است، ناتوان و توخالی ظاهر شده‌اند و این شکست، نشانه‌ای از فرسایش اقتدار سنتی حاکمان نفتی در عصر جنگ‌های نامتقارن است.

ارتش‌های توخالی

ستون‌نویس بلومبرگ، مکس هستینگز، در گزارشی تازه وضعیت رژیم سعودی را پس از موج حملات یمن چنین توصیف می‌کند که خلیج‌فارس در آشفتگی فرو رفته و ریاض بر پایه‌های خود می‌لرزد. فرودگاه‌های اصلی این کشور به‌طور متناوب بر اثر حملات موشکی و پهپادی نیروهای یمنی تعطیل می‌شوند، ثروتمندان در حال خروج هستند و زائران خارجی برای سفر تردید دارند. بن سلمان، ولی‌عهد سعودی، میان کاخ‌هایی با تدابیر امنیتی سنگین و پناهگاه‌های زیرزمینی در رفت‌وآمد است و نیروهای مسلحی که میلیاردها دلار برای آن‌ها هزینه شده، ناتوان از مهار انصارالله نشان داده‌اند. به نوشته این گزارش، واقعیت امروز این است که نیروهای مسلح عربستان و کشورهای عربی هنگامی که از آن‌ها انتظار می‌رود وارد جنگ شوند، توخالی به نظر می‌رسند.

هستینگز در بلومبرگ می‌نویسد نیروهای مسلح عربستان و دیگر کشورهای حاشیه خلیج «همه تجهیزات را در اختیار دارند، اما نمی‌دانند چگونه از آن‌ها استفاده کنند». دهه‌ها تلاش حاکمان برای جلوگیری از کودتا باعث شده کارآمدی عملیاتی فدای امنیت رژیم شود. بخش قابل‌توجهی از نیروهای عادی قراردادی و خارجی هستند و نگهداری تجهیزات پیشرفته به شرکت‌هایی مانند BAE Systems وابسته است. این کشورها برای اطلاعات نظامی و دفاع هوائی نیز به آمریکا متکی‌اند، در حالی که گزارش‌ها از ناتوانی نیروی دریایی آمریکا در تداوم محاصره و نیاز به ده سال برای بازسازی توان آن حکایت دارد.

عربستان نشان داده قادر به شکست نظامی یمن نیست. روابط ریاض و ابوظبی پرتنش است و متحدان اسمی مانند ترکیه و پاکستان بعید است در حمله زمینی مشارکت کنند. درخواست‌های سعودی از چین برای مهار ایران نیز بی‌پاسخ مانده است. هستینگز نتیجه می‌گیرد عربستان یکی از بازندگان بزرگ درگیری‌های اخیر است و تولید ناخالص داخلی آن به دلیل افت فعالیت‌های نفتی کاهش خواهد یافت. رؤیای تبدیل شدن به قطب منطقه‌ای با واقعیت تلخ برخورد کرده و اقتدار اخلاقی و راهبردی متحد آمریکایی نیز به‌شدت فرسوده شده است.

هفت ضربه دقیق در عمق خاک سعودی

همزمان، یحیی سریع، سخنگوی نیروهای مسلح یمن، شنبه‌شب، از انجام هفت عملیات مهم با موشک‌های بالستیک و پهپاد در عمق عربستان خبر داد. این عملیات‌ها در پاسخ به بیش از صد حمله هوائی سعودی در ۲۴ ساعت گذشته و مجموع ۳۱۲۳ حمله از آغاز تشدید تنش‌ها صورت گرفت. فرودگاه ملک خالد ریاض در دو مرحله، تأسیسات آرامکو در ینبع، پالایشگاه رابغ، ایستگاه‌های پمپاژ و خط لوله انتقال نفت شرق به غرب، فرودگاه بین‌المللی فهد در دمام، فرودگاه نجران و پایگاه هوائی خمیس مشیط هدف قرار گرفتند و به گفته سریع، اصابت‌ها دقیق و مؤثر بوده است.

فرودگاه‌ها و شریان‌های نفتی زیر آتش

عملیات علیه فرودگاه ملک خالد به توقف فعالیت‌های آن منجر شد و نیروهای یمنی صراحتاً هشدار دادند که این فرودگاه همچنان هدف نظامی است و هرگونه فعالیت در آن پیامدهای سنگینی خواهد داشت. ضربه به تأسیسات نفتی آرامکو در ینبع و پالایشگاه رابغ نیز به‌عنوان حملاتی مهلک توصیف شد که شریان‌های حیاتی اقتصاد سعودی را نشانه گرفته است. این حملات در حالی انجام می‌شود که سعودی‌ها مدعی رهگیری موشک‌هایی به سمت مکه و مدینه شده‌اند؛ ادعایی که نیروهای یمنی آن را دروغی بزرگ و تکراری خواندند و تأکید کردند تنها تأسیسات نظامی و نفتی را هدف قرار می‌دهند.

ضربه به پایگاه‌های مزدوران در جنوب یمن

نیروهای مسلح یمن همچنین مرکز تجمع مزدوران وابسته به سعودی در اردوگاه النصر و پایگاه نظامی دریایی عدن را هدف قرار دادند. سریع اعلام کرد این نیروها تحت نظارت افسران سعودی و فرماندهی بدر صلاح الحربی سازماندهی می‌شوند و هدف آن‌ها حمله به مردم یمن است. همزمان رسانه‌های محلی از انفجارهای مهیب در استان‌های عدن و لحج خبر دادند که نشان‌دهنده گسترش دامنه عملیات یمنی‌ها به مناطق تحت نفوذ نیروهای وابسته به ریاض است.

غیرنظامیان قربانیان حملات هوائی سعودی

در مقابل، وزارت بهداشت یمن اعلام کرد حملات هوائی سعودی از آغاز تشدید تنش‌ها ۱۹۳ شهید و ۴۶۸ زخمی برجای گذاشته که شامل ۶۲ کودک و ۲۴ زن می‌شود. تنها در یک روز، حمله به یک منزل مسکونی در منطقه عصر صنعا و یک کارخانه سیمان در همدان دست‌کم ۲۱ شهید و زخمی برجا گذاشت. همچنین جنگنده‌های سعودی شهر التربه در استان تعز را بمباران کردند و نیروهای وابسته به ریاض برای پنجمین روز متوالی از ورود کمک‌های انسانی به تعز جلوگیری کردند.

پیشروی تکنولوژیک و روایی یمن

در نقطه مقابل، پیچیدگی عملیات نظامی یمن ناظران را شگفت‌زده کرده است. انصارالله از آتش‌بس ۲۰۲۲ برای بازسازی، تقویت تسلیحات و تسلط بیشتر بر فناوری موشکی و پهپادی بهره برد. شمار نیروهای آن‌ها به ده‌ها هزار نفر می‌رسد و با وجود نداشتن هواپیمای جنگی، برتری هوائی طرف مقابل دستاورد چندانی نداشته است. آن‌ها اکنون در به‌کارگیری تجهیزات پیشرفته و مدیریت روایت برای افکار عمومی داخلی و جهانی مهارت بیشتری یافته‌اند.

معادله محاصره در برابر محاصره

نیروهای مسلح یمن تأکید کرده‌اند عملیات در عمق عربستان تا توقف تجاوز و پایان محاصره ادامه خواهد یافت و معادله «محاصره با محاصره» و «تشدید در برابر تشدید» را تحمیل می‌کنند. در همین حال، وزارت حمل‌ونقل یمن اعلام کرد از ابتدای اکتبر تا ۲۲ این ماه ۷۸۵ کشتی تجاری از تنگه باب‌المندب عبور کرده‌اند و جریان دریانوردی بین‌المللی روان است؛ آماری که ادعاهای سعودی درباره ناامن بودن این آبراه را رد می‌کند و نشان می‌دهد این ریاض است که با نظامی‌کردن منطقه، امنیت کشتیرانی را تهدید می‌کند.